

Cecil Scott FORESTER

Řadová loď

Řadová loď je v pořadí druhým z jedenácti dílů ságy o kapitánu Hornblowerovi, podle níž byl natočen i známý britský televizní seriál.

Výtečně zpracovanou tematiku „disciplíny na moři“ má na svých stránkách Ianboy, včetně videoklipů souvisejících s touto ukázkou.

<http://www.ianboy.pwp.blueyonder.co.uk/Galleries/Navy/navy3.htm#navalart>

*

Hornblower se vyšplhal po žebříku a prošel vstupním portálem, jenž za dob Holanďanů zářil zlatem ale nyní byl zakryt olivově hnědým nátěrem. Píšťalky lodníkových pomocníků divoce ječely, námořní pěšáci ve stráži dali k počť zbraň, plavčíci ve službě na této straně lodi strnuli ve vypjatém pozoru. Velitel směny Gray, jeden z navigátorových pomocníků - poručíci se v přístavu do denní směny nestavěli - zasalutoval, jakmile se kapitán dotkl klobouku na pozdrav velitelské palubě. Hornblower se neobtěžoval s ním promluvit, ačkoliv Gray byl jeho oblíbencem.

Zabraňovala mu v tom přísná sebekázeň, kterou si uložil ze strachu před zbytečným žvaněním. Místo toho se jen mlčky rozhlédl.

Přísné rozkazy, které vydal svým důstojníkům, přinášely ovoce. Když se posádka Lydie dozvěděla, že bude do jednoho přeložena na palubu Sutherlandu, samozřejmě se vzbouřila. Teď už byla zase zkrocena.

„Velitel stráže se hlásí k raportu, pane,“ oznámil mu Gray.
„Tak mi ho sem pošlete,“ odpověděl Hornblower.

Velitel stráže, hovorově zvaný profous, byl poddůstojníkem odpovědným za udržování disciplíny. Pro Hornblowera to byl nový člověk, jmenoval se Price. Hornblower usoudil, že chce oznámit případy porušení kázně, a povzdechl si, ačkoliv nasadil výraz nemilosrdné přísnosti. Patrně půjde o bičování a on myšlenku na krev a křečovitou bolest nenáviděl. Ale na počátku nového velitelského turnusu a s dosud tak neklidnou posádkou, jako je tahle, nesmí s bičováním otálet, pokud je to nutné, i když to bude znamenat rozšvihat provinilcova záda do krve.

V ději potom o něco později...

Bush to dokázal po desetidenní práci - a působivý pořádek válečné lodi byl při této dopolední nedělní prohlídce ještě působivější.

Hornblower vrhl úkosem pátravý pohled na posádku nastoupenou v dlouhých řadách podél ochozů a na hlavní palubě. Stáli nehnutě a ve svých plátěných kazajkách a kalhotách vypadali docela švihácky. Chtěl si především prohlédnout jejich držení těla, a to se dalo snadněji provést letným

pohledem z velitelské paluby než zblízka při inspekci. Stála-li v pozoru neklidná posádka, dal se postřehnout případný náznak drzosti a člověk mohl rozpoznat malátnost v postoji posádky malomyslné. Nyní však díky Bohu nic takového nepozoroval.

Deset dní tvrdé práce, neustálého drilu, ustavičného dohledu a spravedlivých trestů zmírněných trochou humoru do značné míry naučilo muže jejich povinností. Před třemi dny musel pětkrát nařídít bičování a přinutil se sledovat trestání devíticásou kočkou s nehybnou tváří, ačkoliv se mu při tom pohledu dělalo špatně. Jedno z těch bičování snad potrestanému mohlo trochu prospět.

Jednalo se o starého mazáka, který podle všeho pozapomněl, co se naučil, a potřeboval důrazné připomenutí. Ostatní čtyři muži, jejichž záda byla rozsekána bičem, z toho nic mít nebudou. Z těch nikdy nebudou dobří námořníci a byli to pouze násilníci, kterým tvrdé zacházení přinejmenším neuškodí. Obětoval je proto, aby divočejším povahám předvedl, co je může očekávat v důsledku nepozornosti k rozkazům - mysl nevzdělaných lidí se dala ovlivnit jedině opravdovou demonstrací. Dávkování léku muselo být předepisováno s lékárnickou přesností, nesmělo být ani přehnaně velké, ani příliš malé. Zdálo se mu, jak nasvědčovaly kradmé pohledy, že svou dávku odměřil přesně.

Ještě jednou se rozhlédl, aby se potěšil okolní krásou - spořádaná loď, bílé plachty, modrá obloha, dokonale vycvičení námořní pěšáci v rudých uniformách s bílým řemením; tmavá modř lemovaná zlatem na uniformách důstojníků - pod vši tou nádherou však se svrchovaným mistrovstvím pulsoval navzdory inspekci skutečný život lodě.

